

Barraca de Colldarnau I

Tona

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Al límit oest del terme municipal
Emplaçament	Al cim del turó ubicat a 400 metres al sud de la masia de Colldarnau. A uns 360 m a l'oest de la pista que va des de Colldarnau a la masia de Boldrons.
Alçada:	895
Coordenades:	
Latitud:	41.84652
Longitud:	2.19522
UTM Est (X):	433190
UTM Nord (Y):	4633049

Classificació

Número de fitxa	08283 - 119
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	L'estructura està parcialment coberta per la vegetació natural.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Número inventari	IPEC 949406
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08283A006000230000YD
Autoria de la fitxa	Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa:	dc., 15/05/2024 - 18:23

Descripció

Construcció aixecada en pedra seca de planta rectangular (1,40 x 1,20 m), adossada a un marge.

La construcció és de la tipologia de sostre de falsa volta, habitual en aquestes edificacions (acostament de filades de pedra seca, sense cap mena de material d'unió). El tancament de la volta es fa amb dues grans lloses.

L'alçada màxima interior és de 1,40 m. Els muntants de la porta estan bastits amb pedres més o menys escairades de mides irregulars, i a la part superior de l'obertura hi ha una llinda plana (1,5 m). Al mur sud s'hi ubica una fornícula de forma rectangular on es llegeix una data inscrita de 1930 o 1936, i dues lletres a sota (B,M)

Observacions:

Barraca inclosa a l'inventari col·laboratiu Wikipedra impulsat per l'observatori del paisatge de Catalunya (wikipedra.catpaisatge.net) amb el codi 6938. Autor: Pere Baulenas Sañé. Data de registre: 01/05/2012

Història

Les barraques de pedra seca són un tipus de construcció tradicional comú a la Mediterrània, lligades plenament a l'activitat agrària.

La tècnica constructiva de la pedra seca es caracteritza per l'ús de pedres de l'entorn (sovint la seva construcció serveix alhora per despedregar camps de conreu), sense utilitzar cap mena d'aglutinant o morter que les uneixi (s'uneixen "en sec"). La tècnica consisteix en anar sobreposant filades de pedres sense treballar o únicament retocant-les mínimament per millorar-ne l'encaix. Per realitzar la coberta sovint s'utilitza una falsa cúpula que consisteix en anar tancant les filades de pedres, creant cercles concèntrics de radi cada vegada més petit, fins tancar la coberta, que es remata amb una o diverses lloses. Damunt de la coberta de pedra s'hi disposa una capa de terra que sovint és fixada mitjançant la plantació de vegetals, principalment lliris (Iris germanica).

La funció d'aquestes construccions era tenir un lloc d'aixopluc per al pagès, i un espai on guardar les eines agrícoles.

La tècnica de construcció amb pedra seca, que inclou a més de les barraques, marges, cisternes, masos, pous, etc., va ser reconeguda l'any 2008 per la UNESCO com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat.

Bibliografia

[Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya](#)

Enllaços d'interès:

[Wikipedra](#)

